

irrelevante i denne Sammenhæng, naar de blot forvisser sig om dette: Parternes Navne, Indkaldelsesstedet, Indkaldelsestiden, selve Sagens Genstand. Det kunde man maaske indskrænke sig til at paa- byde. Det ærede Medlem antydede en Vej, hvorved man kunde komme ud over det, nemlig ved at forhøje Gebyret fra 50 til 65 eller 75 Øre. Den Tanke er mig heller ikke fremmed, men der er igen en anden Grund, som taler imod det, og det er, at Forkyndelsen gennem Postvæsenet ikke maa blive dyrere end den Forkyndelse, som foretages ved Stævningsmand, og for denne er der jo fastsat en Takst i Sager under 200 Kr., hvilke er langt de hyppigste, af 50 Øre og i Sager over 200 Kr. af 1 Kr. For de sidstnævnte Sagers Vedkommende vilde Forkyndelsen gennem Postvæsenet altsaa blive billigere, men for de smaa, hyppigere Sagers Vedkommende vilde den blive dyrere, om end ikke mange Øre, det indrømmer jeg, men dog dyrere. Ganske vist maa der til de 50 Øre lægges Porto, som man skal betale ud til Stævningsmanden og tilbage. Hvis man ikke bruger anbefalet Brev, hvad man vel almindeligvis ikke gør, bliver det 20 Øre, altsaa i alt 70 Øre. Det er jo kun Øre, det her drejer sig om, og naar Gebyret kun forøges til 65 Øre i den Slags Sager, bliver der dog en Difference af 5 Øre.

Det ærede Medlem henstillede, om man ikke skulde indskrænke Bestemmelsen i § 11 om Genoptagelse til de Tilfælde, hvor det var paa Grund af Mangel ved Stævningens Forkyndelse, at Parten er udeblevet. Det er ogsaa det, der er taget Sigte paa. Men Bestemmelserne i § 11 er tagne — jeg kan næsten sige ordret med de Ændringer, som Forholdenes Natur medfører — fra Retsplejelovens § 364. Det er Grunden til, at Affattelsen er, som den er.

Saa talte det ærede Medlem om det formelle, om det ikke var rigtigt at søge at sammenarbejde Retsplejelovens Kapitel 16 med dette Lovforslag. Det er et Spørgsmaal, som ogsaa har været rejst nede i Folketinget. Jeg tror ikke i dette Tilfælde, at det vil være vigtigt at gøre det, da denne Lov er et Tillæg til Retsplejeloven med Undtagelse af en eneste Bestemmelse, hvor den er en Ophævelse af den, idet den ophæver § 146, sidste Stykke, og denne Bestemmelse vil sikkert i samme Nu, som dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, være kendt over hele Landet. Stævningsmændene vil først og fremmest vide det.

De vil sikkert aldrig gaa to i Følge fra den Dag, de faar at vide, at nu er der en Lov, der siger, at een er nok. Og Sagførerne, der i det væsentlige bliver dem, der faar med Loven at bestille, vil vide det i samme Øjeblik, saa denne Bestemmelse, der er den eneste Forandring i Retsplejeloven, vil i samme Øjeblik, den bliver til Lov, være kendt over hele Landet. Alle de andre Bestemmelser er ikke Forandringer i Retsplejeloven, men Tillæg til den, og man vil ikke godt kunne komme ind paa, efterhaanden som man kommer til Tillæg til de bestaaende Love, saa at trykke hele Loven om, naar man ikke foretager andre Ændringer i den Loven indeholdte Regler. Det tror jeg i hvert Tilfælde ikke, det vil være heldigt at gøre. Dertil kommer, at naar man skulde foretage en saadan Sammenarbejdning, saa bør man forandre ikke saa lidt i Kapitel 16, som det ærede Medlem ganske rigtigt gjorde opmærksom paa, idet det er andre Retter, der nu eksisterer, end dem, der vil eksistere, naar Retsplejeloven træder i Kraft. Men saa vil jeg igen bemærke, at naar den træder i Kraft, saa maa vi lave om paa den Lov, der nu vedtages, medens Loven, som Ministeriet har formuleret den, kan blive ved at gælde, indtil Tidspunktet til en Sammenarbejdning med Retsplejeloven eller rettere Sammenarbejdelsen med en Tilføjelse til Retsplejeloven vil komme, og det vil komme, naar Retsplejeloven er traadt i Kraft, og der foretages andre Forandringer deri. Det ved vi alle, at naar Retsplejeloven er traadt i Kraft, vil der kortere eller længere Tid derefter igen blive fremsat Forslag til at forandre Retsplejeloven paa visse Punkter. Det er forudsat i selve Loven, hvor det udtrykkeligt er bestemt, at der samtidig med Lovens Ikrafttræden skal nedsættes en Kommission af Jurister, der arbejder med Retsplejeloven, for at fremsætte Forslag vedrørende de Punkter, hvor man kan tiltrænge Forandringer. Naar det Tidspunkt kommer, kommer ogsaa Tidspunktet til at foretage Sammenarbejdning med de Love, der supplerer Retsplejeloven, og som er komne senere. Jeg tror derfor, at det Formaal vil være lettest at opnaa paa den Maade, Ministeriet har besluttet sig til, jeg kan tilføje efter meget moden Overvejelse. Jeg er nemlig i Princippet enig med det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) i, at disse Henvisninger til andre Love bør undgaas, men det er et Princip, som i et Tilfælde som det foreliggende aldrig kan